

Bethningsfulde. Ved nu at unblade at indgive en Adresse, væsentlig ifølge den Betragtning, at der havde været Uenighed tilstede i det Udvalg, der paa Thingets Vegne foreløbig havde at overveie Sagen, kunde man let give det Skinnet af, at der havde været en meget større Uenighed tilstede, end det i Virkeligheden har været Tilfældet; det kunde faae Udseende af, at der ikke var den Enighed tilstede om det, der er det Grundvæsentlige, om det, der kunde siges at være et Livsspørgsmaal, som der virkelig er; men vi ansee det for at være i høi Grad gavnligt og heldigt, at det netop kommer til at staae klart for Enhver, at der i dette Dieblif, som maastee mere end noget andet kunde kaldes Tvistens og Stridens Dieblif, dog blandt det danske Folks Repræsentanter i Folkethinget eller ialtsald blandt det overveieende Fleertal af samme er Enighed om det Væsentlige, Enighed om det, hvorom vi ikke kunne undvære Enighed, dersom vi med nogen Fortrøstning skulle gaae Fremtiden imøde.

Seg vender mig derefter til de enkelte Forslag, der foreligge med Hensyn til Adressens Affattelse. Det vil sees, at hele Udvalget har forenet sig om at foreslaae en forandret Affattelse af Adressens første Deel. Seg tør i denne Enighed blandt samtlige Udvalgets Medlemmer see et godt Varsel om, at der her i Thinget vil blive Enighed om denne Affattelse, og jeg anseer det saameget desto mere for min Pligt at fatte mig kort med Hensyn til dette Stykke. Der er i Betænkningen hentydet til, at den foretagne Forandring for en Deel er begrundet i det Ønske, der fra flere Medlemmers Side næredes om, at man i Adressen skulde unbgaae en bestemt Hentydning til enkelte Punkter i den forpenteede Fredsafflutning, navnlig forsaavidt angaaer et Punkt, hvis Omtale kunde antages smertelig at berøre en stor Deel danske Undersaatter i det danske Monarchi. Seg skal fremdeles bemærke, at Begyndelsen af Adressen er foreslaaet noget anderledes affattet end i det oprindelige Forslag, tilbeels med Hensyn til, at man ad den Veitænker at opnaae en større formel Overensstemmelse med en et andet Sted indbragt Adresse, og dernæst, fordi man har anseet det for naturligt, at man fremhæver og i Adressen

væsentlig slutter sig til det, som naturlig maatte fremkalde Svar, nemlig en Udtalelse fra Kongen, som særlig henvender sig til Rigsdagen, og som den maa modtage med den største Tilfredsstillelse og Glæde, den Udtalelse nemlig, at det var med Tillid, han henvendte sig til Rigsdagen, og at han saae Udsigten til en lysere Fremtid for Danmark i en inderlig Tilflutning mellem Konge og Folk. Det er væsentlig dette, der fremkalder et Svar fra Rigsdagens Folkethings Side, og hvortil Adressen naturligen slutter sig, og det synes derfor ogsaa naturligt, at man stiller dette i Spidsen for Adressen. Der er imidlertid til denne første Deel af Adressen fremkommet nogle Underændringsforslag, der, saavidt jeg skjønner, væsentlig eller vel sagtens alene ere at betragte som rene Redaktionsforslag. Det forekommer mig, at der ligger saare liden Magt paa, om man bruger den ene eller den anden Udtryksmaade, og jeg for mit Vedkommende seer ingen overveieende Grund til at gjøre Forandring i Udvalgets Forslag, da det nu engang foreligger; men vil man iftedesmindre stemme for Ændringsforslagene, saa anseer jeg det, som sagt, for temmelig ligegyldigt. Seg skal dog bemærke med Hensyn til det ene af disse Ændringsforslag, nemlig det, der er stillet under Nr. 3, at det ikke synes mig heldigt. Det er med beraad Du, at Udtrykkene ere valgte saaledes, som de foreligge i Udvalgets Indstilling, og de Ord, der ere foreslaaede satte istedet, betegne efter Udvalgets Formening ikke, hvad det er, Udvalget vil have betegnet. Naar man har talt, ikke blot om den Ulykke, hvorunder vort Fædreland lider, men ogsaa om den Dval, hvorunder det lider, saa er det ikke Meningen at bruge to Ord som Betegnelse for den samme Ting, men man har brugt to Ord, som have en forskjellig nuanceret Betydning; denne Forskjel vilde imidlertid udslettes ved at bruge de Ord, der ere foreslaaede af den ærede Forslagsstiller. Ordet „Ulykke“ gaar mere paa den Sorg, den materielle Ulykke, den Skæde og saa fremdeles, som er tilføjet vort Fædreland, og Ordet „Dval“ mere paa det sjælelige Tryk, hvorunder vi lide, den Piinfuld, som det maa være for danske Mænd at see hen til den uvisse Fremtid, og den Piinfuld, hvori danske Mænd maae befinde sig i dette Dieblif,